

DOM I APPELLDOMSTOLEN – NBF

AVSAGT 12.07.2021

Saksnr: Appell nr. 287

Arrangørlisens: 38359

Rettsens medlemmer:

Ronny H. Hansen

Svein Magne Øksnevad

Anders Tråstadkjølen

Ole Andresen

Anne-Kjersti Ludviksen

Løpskategori: Rallycross

Løp status: Nasjonalt H-løp – rallycross – NM Rallycross Klasse 1 -1600ccm

Løpsdato: 19-20. juni 2021

Arrangør: NMK Gardermoen

Jury:

Kent Rudi, juryleder

Bjarne Håkon Berg

Sverre Sørensen

Løpsleder: Øystein Bårdevik

Møtedato: 12.7.2021

1. Hva saken gjelder – behandlingen i domstolen

Under NM på Gardermoen den 19.06.2021 for klasse 1-1600 reagerte Løpsleder/jury på startnummer x pga ureglementert kjøring i gul flaggsone:

«Diskvalifikasjon fra stevnet for brudd på § 240 og 270, ignorering av flaggsignal

Innstilling til DU for brudd på GB 12.1.1.D»

«Brudd på § 270 bot på kr 5000»

Juryrapporten beskriver hendelsesforløpet slik:

«A finale klasse 1 siste runde, så konkurrerer startnr X (appellanten) og startnr Y... rundt første sving og inn i gulflaggsonen hvor det står en bil som har fått stopp. Denne hadde stått der i flere runder. Ingen respekterer det gule flagget og fortsetter å konkurrere med det resultat at startnr x treffer den parkerte bilen og begge bilene får store materielle skader»

Det ble fattet følgende beslutning:

«Føreren ble ilagt bot på 5000 kr, diskvalifisering fra stevnet og innstilling til DU om suspensjon i 3 mndr»

Premissene er formulert slik:

*«Vi anser hendelsen som svært alvorlig, noe av det alvorligste man kan gjøre på en bane når man ignorerer flagg/lyssignaler som er den eneste mulighet for arrangøren å kommunisere med føreren på banen. Med tanke på hvor alvorlig konsekvensen kunne blitt når en parkert bil blir påkjørt i en gulflaggsone, synes juryen at det bør straffes hardt. Slik kjøreadferd strider mot norsk bilsports verdigrunnlag og fair race, og dette er ikke akseptabelt.
Dette er klare brudd på § 240, § 270 i tillegg til GB 12.1.1.D., GB 12.1.1.i og GB 12.1.1.J. ved skape farefull situasjon.»*

Appell ble varslet innenfor fristen i GB (generelle bestemmelser) § 15.2.4 på en time og appellen ble sendt inn innen fristen på 96 timer jf GB 15.2.4 d

Appellen er rettidig.

Det er sendt inn utfyllende appellskriv fra appellantens rådgiver, advokat Morten Justad Johnsen med underskrift av appellanten.

Depositum er innbetalt i henhold til GB § 15 og appellen blir således tatt til behandling.

2. Saksgang for behandling ved appelldomstolen

Etter at appell ble varslet har appellanten sendt inn utfyllende appellskriv.

Relevante saksdokumenter er oversendt appelldomstolen 25.6.2021.

NBF har ikke fremlagt ytterligere dokumentasjon, men fastholder at juryens avgjørelse er korrekt.

Appelldomstolen tok saken til behandling i møte den 12.07.2021.

Appellanten møtte personlig sammen med sin far og advokat Morten Justad Johnsen.

NBF møtte med fullmektig.

3. Sakens bakgrunn – faktum

Appellanten var deltager i rallycrossløp – NM klasse 1-1600 ccm, arrangert på Gardermoen den 19. og 20. juni 2021.

I A finale klasse 1 600 ccm som ble kjørt den 19.6.21 oppsto det en teknisk feil på en deltagerbil som i tredje runde ble stående i banen på en kort, nesten rett strekning etter en blind bakketopp. Arrangøren varsler dette ved å vise gult flagg (lys) i den aktuelle sonen som startet rett før bakketoppen. Varselet var et bevegelig flagg (lys) jf § 270.3.2.

«Reduser farten. Forbikjøring forbudt. Vær forberedt på å endre spor om nødvendig. Det er hindring ved siden av eller i banen»

Det er enighet om at appellanten var fullt klar over gulflaggsonen og den stansede deltagerbil. Appellanten passerte gulflaggsonen og den bilen som hadde stanset, 2 ganger før den aktuelle hendelsen inntreffer i siste runde. Appellanten kom for langt ut til venstre i banen og kjørte inn i den deltagerbil som hadde stanset. Appellanten har anført at han ble påkjørt og dyttet/presset ut av sin naturlige del av banen (idealsporet) av en annen deltager og at det var dette som var årsaken til at han kjørte på den bilen som var stanset. Førerne i begge bilene ble ilagt straff og innstilling til DU (NBF domsutvalg). Kun føreren av bil nr x (appellanten) har appellert juryens avgjørelse. Den andre føreren skal således få sin sak behandlet av DU jf GB12.3

Det oppsto materielle skader på bilen til deltageren som hadde stanset og appellants bil, men ikke alvorlig personskade.

Juryen ila straff med innstilling til DU om suspensjon

Det har ikke kommet noen innvendinger mot rammen for faktum slik det er beskrevet i juryens avgjørelse. Det er imidlertid uenighet om dette representerer grunnlag for straff.

Saken skal således behandles i appelldomstolen jf GB (generelle bestemmelser) § 15

4. Prosessuelt

Appellen omhandler direkte kun spørsmålet om skyld i de regelbrudd som ligger til grunn for juryens straff – diskvalifikasjon og bot – og således ikke juryens innstilling til DU på suspensjon i 3 mnd.

Appellanten har påpekt at det ikke er samsvar mellom meldingen fra løpsleder/jury og juryrapporten på to punkter:

- Meldingen inneholder kun en beslutning om innstilling til DU mens det i rapporten er formulert som innstilling til DU om suspensjon i 3 mnd.
- Meldingen viser kun til brudd på GB 12.1.1.D., mens det i rapporten i tillegg er vist til bokstav I og J.

Det er uheldig at disse dokumentene har noe ulikt innhold både i beskrivelsen av innstilling til DU om straff og hvilke straffebestemmelser i GB som er anvendt. Det er også uheldig at appellanten ikke ble gjort oppmerksom på hva innstillingen til DU gikk ut på i melding fra jury.

Dette har imidlertid ikke hatt noen innvirkning på appelldomstolens behandling av saken herunder appellants mulighet for å forberede seg og presentere sin sak for domstolen. Når det er sendt inn appell har Appelldomstolen kompetanse til å behandle saken i sin helhet selv om det i juryens avgjørelse foreligger en innstilling til DU og således ikke full straffeutmåling.

Dette følger av GB 15.4.16 som lyder:

«Appelldomstolen skal belyse alle sakens sider og kan fritt endre eller stadfeste den straff eller beslutning som appellen gjelder, og også på fritt grunnlag bestemme om depositumet helt eller delvis skal tilbakebetales»

I GB 12.6.3 at Appelldomstolen (og DU) kan anvende alle straffene som listet opp i GB 12.5.1.

Det er ikke noe krav i regelverket om at alle valg av straffer iht GB 12.5.1 skal behandles i to instanser dersom det appelleres, slik appellanten hevder.

Det ble under domstolens behandling redegjort inngående for Appelldomstolens kompetanse og at det ikke er nødvendig at DU behandler spørsmålet om suspensjon på bakgrunn av juryens innstilling, før saken behandles i Appelldomstolen. Det følger av reglene beskrevet ovenfor at når det appelleres på en juryavgjørelse blir straffen endelig avgjort – uavhengig av innstillingen til DU.

Appelldomstolen skal således prøve både skyldspørsmålet og straffeutmålingen fullt ut og avgjørelsen er endelig. DU vil derfor ikke ta innstillingen om suspensjon til behandling.

Det presiseres at Appelldomstolen ikke har behandlet juryens innstilling til DU om suspensjon, men forholdt seg til partenes påstander og med kompetanse til å anvende hele registeret av straffer i GB § 12.5.1

Det fremkom ingen formelle innsigelser til denne forståelse av prosessreglene i GB fra partene.

5. NBF har i det vesentlige anført

Juryens avgjørelse som fremkommer av melding, – juryrapport – 19.06.2021 er korrekt.

Dette innebærer etter NBFs oppfatning at juryens avgjørelse med fastsettelse av straff og innstilling til DU, er korrekt.

Det er nedlagt slik

påstand:

1. Appellen tas ikke til følge.
2. Føreren av angjeldende bil ilegges følgende straff
  - Bot kr 5000
  - Diskvalifikasjon fra stevnet
  - Suspensjon i 3 mndr

6. Appellanten har i det vesentlige anført

Etter appellanterns oppfatning tar juryen feil når det er lagt til grunn at han har overtrådt § 240 og 270 som hjemmelsgrunnlag for straff.

Det anføres at ingen av de to aktuelle bestemmelsene er anvendelig på kjøringen til appellanten som grunnlag for straff. Appellanten ble oppmerksom på gulflaggsonen i første runden etter at en annen deltagers bil hadde stoppet og sto i banen bak en bakketopp etter langsvingen. Han kjørte gjennom gulflaggsonen to ganger før han i siste runde kolliderte med den parkerte bilen. Han mener at han ble dyttet ut av sin bane (linje) av bilen bak som foretok en forbikjøring i sonen. Det er denne deltagerens sporvalg som er årsaken til at påkjørselen oppsto og appellanten hadde ingen mulighet til å unngå den situasjonen som han ble presset til. Det vises til video og bilder av hendelsesforløpet.

Det foreligger således ikke årsakssammenheng mellom appellanterns kjøring og hendelsen som fullt ut skyldes konkurrentens kjøring som presset seg frem og kjørte forbi i gulflaggsonen.

Realiteten er at Appellanten kjørte sitt eget løp og bremsset inn i gulflaggsonen. Han hadde konkurrenten bak seg i siste del av langsvingen og opp mot bakketoppen hvor han posisjonerte seg for å unngå den bilen som hadde stanset og sto etter bakketoppen. Han kjørte betydelig saktere enn konkurrenten inn i sonen og at han således ikke kan lastes for påkjørselen og at han har overholdt bestemmelsene som gjelder gulflaggsonene. Rundetidene i feltet bekrefter for øvrig hans beskrivelse av hva som skjedde.

Det anføres videre at juryen ikke har gitt tilstrekkelig anvisning på hvilke deler av handlingsbeskrivelsene i § 240 og § 270 man bygger straffen på.

Når det gjelder § 240 er det ingen av bestemmelsene som kan gis anvendelse på kjøringen til appellanten,

For § 270 (flaggreglene) anføres følgende:

- Han har ikke foretatt forbikjøring
- Regulert farten – redusert hastigheten markant

- Han var forberedt på å endre spor om nødvendig
- Det var konkurrenten som kjørte forbi og foretok en kursendring mot venstre i sonen som er årsaken til det inntrufne

Det kan konkluderes med at Appellanten verken har overtrådt § 240 eller § 270.

Det nedlegges slik

påstand:

Appellanten frifinnes.

7. Appelldomstolens bemerkninger

7.1 Innledning

Saken gjelder om Appellanten kan ilegges straff for overtredelse av § 240 og § 270 kjøring i guflaggsonen på Gardermoen under NM klasse 1 – 1600 den 19.06.2021 hvor han kjørte på en stanset deltagerbil.

Juryen har ilagt straff iht GB § 12.5 med bot (bokstav b), Diskvalifikasjon (bokstav j) og innstilling til DU om Suspensjon (bokstav k) i 3 mndr.

Appellanten har reist innsigelser både mot hjemmelsgrunnlag og juryens fakta vurdering.

Det er ikke reist noen formelle innsigelser mot juryens straffeutmåling hvor altså 2 ulike straffer er utmålt. Likevel kan det reises spørsmål om GB § 12.5 kun tillater at den strengeste straffen blir utmålt uten at det er anledning til å kombinere flere straffealternativer. Det heter om dette i innledningsordene til bestemmelsen:

«Følgende straffer kan idømmes med økende strenghet i den orden de er oppført»

Det har ved noen tilfeller (også i dommer fra DU) blitt lagt til grunn at dette utelukker en kombinasjon av staffer. Det betyr at juryens kombinasjon av bot og diskvalifikasjon ikke er i henhold til § 12.5.

Det skal bemerkes at ingen av partene i nærværende sak har reist innsigelser til Juryens kombinasjon av straffeutmålingen.

Det legges til grunn at dette er et grunnleggende prinsipp som gjelder innenfor bilsporens regler, men at det overordnede mål er å komme frem til en rimelig balansert samlet straffeutmåling basert på forholdene i den enkelte sak.

7.2 Faktum

Partene synes å være enige om faktum om at bilene var i siste del av langsvingen (asfalt) frem til hendelsen inntraff i gulflaggsonen i finalens siste runde.

Appellanten var således klar over lyset som markerte inngangen på gulflaggsonen ved overgangen mellom asfalt og grus etter langsvingen og at han således passerte deltagerbilene som hadde stanset, to ganger før han i siste runde kolliderte med/kjørte på denne bilen.

Gulflaggsonen er markert fra overgangen mellom asfalt og grus rett etter langsvingen. Rett før ulykken fortok Appellanten en forbikjøring på innsiden av deltager Y, hvorpå deltager Y i svingen skumpet inn i Appellantens bil. Denne svingen blir ganske mye krappere (skarpere) i utgangen noe som også kan være en medvirkende årsak til at Appellanten driftet ut mot venstre i utgangen og ble forbikjørt (delvis) av deltager Y. Inn i gulflaggsonen kom bilene side om side og det ser ikke ut til at farten ble redusert inn mot bakketoppen. Normalt vil deltagerne i idealsporet holde fullt over bakketoppen fordi det er tilstrekkelig avstand til nedbremsing inn mot venstresvingen etter bakketoppen. Plasseringen av bilen over bakketoppen er viktig for å oppnå korrekt linje (idealspor) inn mot denne venstresvingen. Av video/billedbevis fremgår det at Appellanten kommer over bakketoppen godt ute på venstre side i banen og har tydeligvis ikke mulighet til å bremse ned eller skifte spor for å unngå påkjørselen. Deltager Y holder på sin posisjon og det er platekontakt mellom deltagerne. Det fremstår som åpenbart at denne kjøringen – og det gjelder begge de involverte førerne - ikke i tilstrekkelig grad har utvist nødvendig hensyn ved gulflaggsonen, blant annet ved å redusere farten.

Hvorvidt det er foretatt en forbikjøring eller ikke er det etter appelldomstolens mening ikke nødvendig å ta stilling til. Poenget er at begge sjåførene har holdt en hastighet og valgt en plassering i banen inn mot og over bakketoppen som resulterte en særlig risikofylt situasjon med alvorlig påkjørsel og store materielle skader. Hadde førerne kjørt noen mer defensivt inn i og gjennom gulflaggsonen kunne denne påkjørselen vært unngått.

Det er anført at det ikke er faktisk årsakssammenheng mellom appellantens kjøring og påkjørselen. Det er vist til at appellanten ble presset ut mot venstre av deltager Y som således produserte risikoen. Uten deltager Y ville ikke påkjørselen ha skjedd. Dette synspunktet er appelldomstolen ikke enig i. Om det fraligger årsakssammenheng skal vurderes ut fra betingelseslæren og spørsmålet blir således om Appellantens kjøring er en nødvendig betingelse for at skade inntraff. Uten appellantens ureglementerte kjøring i gulflaggsonen både i forhold til fart og plassering i banen, ville ikke ulykken skjedd.

Samlet sett er det således appelldomstolens klare oppfatning at Appellanten har ignorert den skjerpete aktsomhetsplikt som en gulflaggsonen representerer. Det er ikke foretatt en hastighetsreduksjon som var nødvendig for å ivareta sikkerheten. Appellanten endret heller ikke spor for å unngå påkjørselen.

Det skal også bemerkes at Appellanten skulle ha redusert farten inn mot gulflaggsonen på en slik måte at han på forsvarlig måte kunne kjøre inn i sonen slik at sikkerheten kunne ivaretas. Det ser ut til at begge de involverte bilene har kjørt med fullt attac inn i sonen og skapt en meget farlig situasjon med kollisjon til følge. Dette kunne vært unngått med en reell fartsreduksjon opp mot og over bakketoppen hvor forbikjøring uansett var ulovlig. Poenget er at Appellanten ikke hadde noe å tjene plasseringsmessig på aktiv kjøring inn i gulflaggsonen

fordi den andre bilen uansett ikke hadde anledning til å kjøre forbi. Hvorfor de da fortsetter å fighte om posisjoner fremstår som klar feilvurdering.

Etter appelldomstolens oppfatning foreligger det en alvorlig overtredelse av en sentral sikkerhetsbestemmelse ved banekjøring og som resulterte i en påkjørsel av en stanset deltagerbil i en varslet gulflaggsone.

Appellanten har således overtrådt både § 240 og § 270 som grunnlag for straffereaksjon

7.3 Straff

Som redegjort for i pkt 4 ovenfor kan Appelldomstolen anvende alle straffemåtene som er listet opp i GB § 12.5.1 jfr § 12.6.3 og § 15.4.16.

Appelldomstolen behandler ikke juryens innstilling til DU om suspensjon, men forholder seg til partenes påstander om straff og den generelle kompetansen til å velge fritt innenfor straffemåtene i GB12.5.1. Det er ikke noe krav i regelverket om at den straff som Appelldomstolen velger tidligere skal ha vært ilagt av jury/DU.

NBF har som strengeste reaksjon nedlagt påstand om suspensjon i 3 mndr ubetinget jf GB § 12.5.1 bokstav k.

Det er straffeskjerpene at det her gjelder en overtredelse av en sentral sikkerhetsbestemmelse. For at løp skal kunne gjennomføres med tilstrekkelig sikkerhet er det helt grunnleggende at en gulflaggsone blir respektert. Overtredelsen i nærværende sak er alvorlig og medførte en kollisjon med stort skadepotensiale – heldigvis kun begrenset til materielle skader. Det er ikke formildende at bakteppet er en kamp om posisjoner mellom to deltagere. Tvert imot er dette skjerpene. Det er et grunnleggende krav om at førere skal vurdere sikkerhet fremfor plassering og aktuelle overtredelse krever således en streng reaksjon.

Juryens generelle bemerkninger om alvorligheten i denne hendelsen som er referert ovenfor, tiltres.

Appelldomstolen har tatt hensyn til at Appellanten er en ung utøver.

Samlet sett finner Appelldomstolen at det i tråd med NBFs påstand skal reageres med suspensjon i 3 mndr, Straffen gjøres ubetinget med oppstart den 12.7.21.

I tillegg skal Appellanten diskvalifiseres fra angjeldende konkurranse jf GB 12.5.1 bokstav j.

Appelldomstolen er imidlertid ikke enig med juryen at det i tillegg skal ilegges bot på kr 5000 i tillegg. Denne delen av juryen straffeutmåling oppheves.

Diskvalifikasjon og Suspensjon anses tilstrekkelig som en korrekt straffereaksjon alle forhold tatt i betraktning.

7.4 Oppsummering

Appellanten har blitt ilagt en streng straffereaksjon og depositumet beholdes således av NBF.

Det er ikke nedlagt påstand om ileggelse av saksomkostninger.

Dommen er enstemmig

Domsslutning:

1. Appellen på juryens beslutning om diskvalifikasjon fra konkurransen (stevnet) tas ikke til følge.
2. Juryens beslutning om bot på kr. 5.000,- (femtusen) oppheves.
3. Appellanten idømmes en suspensjon på 3 (tre) måneder og det gjelder både nasjonalt og internasjonalt fra 12. juli 2021 til og med 11. oktober 2021.
4. Appellens depositum beholdes.
5. Beslutningen er enstemmig.

Ronny H. Hansen (leder)

Svein Magne Øksnevad

Ole Andresen

Anders Tråstadkjølen

Anne-Kjersti Ludviksen